ANUL I No. 1 EXEMPLARUL 2 LEI 4 Decembrie 1932

GARDA JIULUI

Organ al Grupării Politice Corneliu Zelea Codreanu
- ORGANIZAȚIA OLTENIA -

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET
Redacția și Ad-ția Str Olteni, 13. Craiova

APARE DE 2 ORI PE LUNA
ABONAMENTUL PE UN AN LEI 80

Ad-tor și Prim redact: IULIU STANESCU
Secretar redacție: BART. M. LIVEZEANU

Istoricul redeșteptării naționale în Oltenia

După redeșteptarea națională din 1922, s'a căutat de către tinerimea universitară și organizația naționalistă L. A. N. C. a extinde această mobilizare a conștințelor românești și pe plaiurile oltene.

Câteva aderențe izolate și mici manifestări sporadice au pâlpâit efemer și s'au stins ca luminile de licurici în întunerec. S'a conchis, de către toți experții în materie, că Oltenia este impropie unei redeșteptări naționale.

Unii, mai grăbiți, au spus: Oltenii sunt prea materialiști, negustoroși, și deci improprii unei insuflețiri sincere mai ales când nu văd un folos material imediat.

Alții mai nepăsători, au spus: noi n'avem străini, poporul Oltean nu simte ștreangul jidovesc și mișcarea aceasta n'are ce căuta la noi.

Evident, greșit: unii prin ușurința judecării, alții prin miopia vederilor.

Greșeala cea mare, stătea însă, altundeva: ignorarea stărilor de lucruri locale și chiar în însuși felul de a pune problema aceasta în fața Oltenilor.

Căci în Oltenia Jidanii sunt mai puțini numeroși și ca atare mai precauți și potoliți —, deci nu aceștia constituiau pactul nevralgic al vieții noastre sociale, ci altă plagă mai generală, și aci mai acută, politicianismul și cămătăria trebuiau să constituie obiectivul principal, iar orânduirea și morala socială, să fi fost aripile sufletului de viață nouă care venea să încălzească sufletele suferinde și să desmorțească conștiințele desnădăjduite.

Dacă plugarul frânge de 2—3 ori fierul în ogorul înțelenit, nu trebue să desnădăjduiască și să-l părăsească, nici să'ncerce a rupe țelina mângâind-o cu grebla. Târnăcopul să vină să desfunde!

Și târnăcopul a venit.

Ideile călăuzitoare ale lui Corneliu Zelea Codreanu —, cel mai priceput organizator și cuceritor de suflete, — au venit, prin ucenicii săi, să desfunde ogorul și nu s'au aruncat în mijlocul țelinei — în oraș, — ci au început să răstoarne brazdă după brazdă, din sat în sat, din mahala în mahala. Așa a luat ființă primul cuib de legionari din Dolj, al comunei Mârșani, în ziua de Sf. Gheorghe 1931 compus din trei tineri de țărani desghețați și de curaj: IonM. Ștefănescu, C-tin Gh P. Burada și D-tru St. Niță sub conducerea, subsemnatului. La Sf. Ilie 1931 erau trei cuiburi sub instrucția celor trei de mai sus și un cuib nou în comuna Damian-Dolj cu meseriașul Constantin N. Ionescu înființat de C-tin Gh. Burada. Cu acești tineri modești s'au pus bazele și s'a început organizarea.

La 15 Sept. 1931 erau 6 cuiburi în Mârșani, iar Mitre înființează unul în Soreni Romanați și Marin V. Popescu altul în Castra-Nova Romanați, cu Marin D. Stănculescu.

Bătrânii surâd neîncrezători, politicianii ne ironizează și ne i-au peste picor; peste tot răceală și batjocură.

Tinerii nu descurajează. Țelina a început să se rupă sub izbirile târnăcopului legionar.

Ia ființă un cuib la Vela, altul la Locusteni și altul în Craiova. In iarna 1931-1932, mulți studenți doljeni intră în instrucția cuiburilor din București și câțiva iau parte în campania dela Tutova. Ii cunosc și-i pun în legătură imediat cu Craiova. Se disting la lucru: Bart. Livezeanu, Nicu Roșulescu și Florică Petrescu pe cari îi urmează Drăgănescu, Titu-Dan Elian, Paul Brădișteanu, M. Coșoveanu, Rădulescu, Tache Mihăilescu și alții. Se distinge cu mult avânt și sacrificiu sora Nicoleta, împușcată de comuniști în Parcul Carol.

Autoritățile prind de veste și primul manifest nu găsește ușă deschisă la nici o tipografie din Craiova. — Lipsca României — și apare abia în Noembrie 1931 la Olaru, sub îngrijirea lui Radu Molnar și Trior.

Al II-lea manifest este tipărit la „Apărarea Națională" și abia tocmai după două luni de zile poliția a prins de veste.

Al III-lea manifest este surprins în momentul împărțirii și confiscat de poliție, iar studentul Livezeanu B. și lucrătorul Roșulescu Gr. sunt arestați.

Aceasta era situația în primăvara anului 1932.

In Craiova ia ființă Frăția de Cruce pentru educația tinerilor sub 21 ani.

Tinerii peste 20 ani – studenți, lucrători, funcționari, formează primul pluton de instrucție în Craiova, sub comanda camaradului Livezeanu. Ei pregătesc atmosfera în Craiova. Al patrulea man'fest — scrisoare cu declarația Căpitanului la Mesaj, cade ca o lovitură în plin.

Craiovenii încep să se miște. In In acest timp, la țară se înființează cuiburi noui în Mârșani (7—8): în Daneți, Brabeți, Braniște, Locusteni, Damian, Murta, Podari, Castra Nova, Amărăști de jos (R-ți). Toate succesele sau manifestările Legiunei și Gărzii sunt difuzate în județ, prin manifeste ziare, cărți poștale, oameni de legătură. Bătrânii încep să se clatine în îndoiala lor, se primesc adeziuni din: Gângiova, Bechet, Bârza, Drănic, Urzica, Filiași, Scăești, etc, afară de Craiova unde lumea necăjită întreabă mereu: Unde e Garda? Cine este șeful ei aici? Tinerii se înrolează voioși și cu avânt, lucrul se face temeinic și cu tact, stânjenit pu-

(Continuare în pagina 2-a)

CAPITANUL

A hărăzit D-zeu poporului român o viață grea și sbuciumată. A avut grijă, însă, ca totdeauna, în momentele mai grele, să-i trimită și câte *un om*, care să-i strige sus și tare adevărul și dreptatea. Istoria ne este martoră.

Este, aproape, același lucru care se petrecea cu poporul jidovesc, când Iehova îi trimetea din când în când profeți să-l îndrepte, ca: Isaia Ieremia, Ilie, Ion Botezătorul. Poporul jidovesc își omora profeții cu pietre, apoi îi plângea și se îndrepta pentru un timp.

Aleșii soartei, ai destinului, sunt oameni trimeși pentru sacrificiu. Prin sacrificiul lor se răscumpără păcatele unei generații întregi.

Acești oameni nu au fost și nu pot fi muritori de rând. Ei sunt — profeți, dascăli, generali sau conducători de masse, — cu totul din altă ștofă, sunt eroi în cea mai înaltă accepțiune a cuvântului. Ei îndrumează popoarele, ei le croesc calea viitorului, ei le scot la viață.

Pe acești oameni i-a cunoscut și i-a descris admirabil Thomas Carlyle.

Este o adevărată problemă de etică și sociologie, foarte grea problemă, dar, prin aceasta, foarte interesantă și frumoasă. Ne rezervăm dreptul de a o trata în viitorul număr, când vom vorbi și despre elitele sociale.

Iată, în câteva cuvinte caracterele generale, dar comune tuturor oamenilor mari și numai lor, celorlalți muritori fiindu-le greu abia să-i înțeleagă.

1) Omul ales este sincer, pentrucă în el stă adevărul Naturei și nu poate fi mincinos.

2) Este credincios și în D-zeu și în oameni, pentrucă în D-zeu simte adevărul și El i l-a sădit în suflet, iar încrederea oamenilor îi câștigă sufletul. Credința mare dă viață (Novalis).

3) Inteligență simplă, clară, viguroasă, iar nu chițibușară și sofistică. Vede numai esențialul.

4) Este bun, pentrucă sufletul mare și puternic nu poate fi rău. Intreaga armonie a Naturii se răsfrânge în sufletul lui.

4) Este aspru cu toți, începând cu el însuși, căci sufletul puternic și tare se călește în luptă și suferințe, învingând totul.

5) Este mistic, pentrucă idealul mare și depărtat îi conduce ca o mână nevăzută, îl stăpânește sufletul, mintea și întreaga viață.

6) Este absolutist pentrucă înțelege că libertatea fără frâu și egalitatea nivelatoare naște haos și duce la anarhie.

7) Este energic și hotărât, inflexibil, pentrucă-și dă seamă că sistemul concesiilor îl duce la abdicare, la trădarea idealului pentru care a fost menit să-l înfăptuiască.

8) Omul mare dă unitatea și înfrățirea celor de același sânge cu el pentrucă e al lor și ei sunt ai lui, este tipul reprezentativ al rassei sale.

Omul care-și expune viața în tot momentul, care a renunțat de mult la viața sa pentru a răscumpără cu ea pe a neamului său, care n'are n'are masă, casă și nici familie pentrucă el trebue să fie peste tot și în momentele cele mai grele, nu-și mai aparține lui, ci luptei și idealului.

Este un resort puternic care nu poate rămâne strâns, apăsat, este torentul de munte care răstoarnă totul în calea sa, este fulgerul care aprinde, despică stânca, mistuie totul.

Inchisorile au fost multe, lipsurile și greutățile de neînchipuit. Voința nestrămutată și neînvinsă, în dosul gratiilor a strâns pumnii, a scrâșnit din dinți dar n'a plâns, n'a căzut. Dreptatea adevărului ce propovăduia, credința în D-zeul neamului românesci răsbunarea nedreptăților, a celor mulț, nenorociți și disprețuiți de străini și înstrăinați, l-a ținut tare și neînfrânt, treaz și hotărât să moară sau să învingă.

Prin faptele și sufletul său a cucerit sufletele celor tineri, de un crez cu el, legați pe veci *frați la bine și la rău*.

Legământul nostru cu el este:

„Crezi în mine și cred în tine".
„De voiu merge înainte, urmați-mă!"
„De voiu cădea, răsbunați-mă!"
„De voiu da înapoi, împușcați-mă!"

Puteam să nu-l urmăm?

Iuliu G. Stănescu

Camarazi Studenți!

Sfântul nostru pământ strămoșesc, este astăzi mai mult ca ori când amenințat cu pierzania, nu numai din cauza unei fățișe crize economice și a unei politici iredentiste, dar și din cauza unui politicianism dezastruos și interesat, care ajută la accelerarea pașilor noștrii spre neagra prăpastie. La toate acestea se mai adaugă și hidra cu trei capete: judaismul, francmasoneria și comunismul, care cască hidoasele ei guri, spre a înghiți tot ce are mai scump și bun această nprețuită țară. Camarazi stndenți!

Voi cari ați luptat întotdeauna, neprecupețind nimic, nici chiar propria voastră viață, cari ați avut înaintași demni de urmat, șovăiți astăzi când propriul vostru țel e amenințat cu nimicirea, când părinții voștrii invalizi eroi ai neamului, văduve și pensionari, plâng cu lacrimi de sânge, prăbușirea în mocirlă a strălucitului nostru neam, șovăiți și nu intrați în luptă? Veți răspunde hotărât și cu toată simțirea voastră: Nu!

Atunci, voi, fii ai glie i străbune, intrați în lupta de desrobire sufletească, loviți cu pumnul oțelit care să sfarme tot ce amenință țara noastră.

Camarazi, vă chemăm alături de noi cei ce am intrat în luptă, vă chemăm să vă înrolați în tinereasca organizație „Garda de Fier", vă chemăm să învingem sau să murim!

Moartea nu ne înspăimântă, când prin curmarea viețiilor noastre tinere, putem salva Patria de prăbușirea ce i se pregătește.

Din mormintele noastre, vor răsări vlăstare tinere, ce vor împleti cununi de lauri pe fruntea patriei noastre, cununi de laurii biruinței și ai datoriei. Dumnezeu ne călăuzește pașii, spre gloria care e aproape și Sf. Arhanghel Mihail lovește cu spada sa de foc în dușmani. Avem o insignă ce însemnează mult pentru noi, pentrucă pe ea se află săpate aceleași semne ce sunt săpate și în inimile noastre: drapelul țării și crucea lui Cristos. Să fim la înălțimea respectărei ei.

La luptă, deci, camarazi, și să strigăm cu tot elanul sufletului nostru:

Trăiască șeful nostru suprem Corneliu Zelea Codreanu!

Trăiască Garda de Fier! Trăiasca Studențimea Naționalistă Română!

Livezeanu M. Bartolomeu-Paraschiv
Student-legionar

Istoricul redeşteptării naţionale în Oltenia

(continuare din pagina I-a)

ţin de lipsa banului. Garda cuprinde într'atât Mârşanii, încât în Iunie 1931 şeful organizaţiei liberale, Pr. Ion Stoicescu, urmat de mulţi rup organizaţia şi trec în Gardă. Mârşanii singuri, ramificând cuiburile, numără 17 formaţii sub şi supra ordonate.

Aceasta e situaţia în care ne găsesc alegerile din Iulie 1932. Aceasta a fost grea încercare. Căpitanul mă însărcinează să găsesc mijlocul de a pune lista de candidaţi la Dolj. Lipsă de „Oameni de suprafaţă" ca organizaţie nouă care vrea să se afirme. — lipsă de bani.

Prin mijlocirea camaradului Iordache, asistent universitar, găsesc pe d-l prof. Ion Copuzeanu din Buc. care primeşte să candideze, suportând, şi parte din cheltueli, în deosebire afişajul.

Greutăţi enorme în Craiova: lipsă de candidaţi, lipsă de propunători — căci tinerii erau tineri neînscrişi în listele electorale — şi mai grozav, lipsă de bani. Cu binevoitorul concurs al d-lui av. Paul Popescu, reuşim să depunem lista în ultima zi şi ultima oră. Incercare eroică: tânăra Gardă primeşte lupta de front cu toţi adversarii şi de flancuri cu toate lipsurile materiale. Legionarii plecaţi în marş de propagandă până la Filiaşi sunt arestaţi şi aduşi la Craiova. Nu se lasă înfrânţi şi pleacă în 2 grupe, una pe dreapta Jiului în jos, alţii în jurul Craiovei Cei din judeţ, pleacă pe jos cu băţul în mână.

In noaptea premergătoare alegerilor, şeful ţărănist din Mârşani care-şi luace angajamentul faţă de d-l Potârcă să dea 95% din sufragiile comunei, organizează vânătoare după gardişti prin sat cu jandarmi şi vardieni. Bate şi înjură pe studentul Mazilescu, trage cu pistolul în studentul St. Diaconescu, dar i se răspunde cu focuri de revolver ochite. Un noroc orb îi scapă, dar ploaia de pietre şi cărămizi îi petrece în râs şi huidueli.

Rupţi de oboseală, de foame, urmăriţi de jandarmi şi prigoniţi de adversari, merg, luptă dar Doljiul e mare şi întreaga Câmpie a Dunării şi vestul judeţului rămân neatinse. Garda recoltează 1601 voturi, din care 325 Mârşani (circ. 12%) apoi Craiova, Bratovoeşti, Sadova, Gângiova, Bechet, Scaeşti, Filiaşi. Succesorul moral e mare. Puţ'n — dupe noi, extraordinar — pentru autorităţi şi politiciani. Ghiaţa e ruptă. Inainte!

A III-a campanie de organizare e începută. Craiova se desmoarte şi transfugii partidelor cu joben încep să dea târcoale Mi-a trebuit mult tact şi încordare să rezist insistenţelor cele mai îmbietoare. Comercianţii, meseriaşii, studenţi, funcţionari intră în cuiburi lucrează, cu toate lipsurile băneşti Se brăzdează judeţul în lung şi lat şi ţelina pârăe în faţa plugului legionar. Totul merge ordonat temeinic ca o zidire de piatră, şi în curând Doljul va fi grădină legionară. Tăcuţi scrâşnind din dinţi de suferinţi şi necazuri, neînfrânţi mergem tot înainte. Au căzut în drum şi câţiva mai slabi de înger, sau mai grăbiţi, dar prin luptă se aleg caracterele.

Puţini au căzut, dar mulţi s'au distins. Citez aici pe toţi cei care ne-au înţeles şi şi-au legat soarta lor de a noastră, în diferitele faze ale luptei.

I-a Campanie. Organizare.

Bart. Livezeanu-Craiova
Ion M. Ştefănescu-Mârşani
Dumitru St. Niţă-Mârşani
Dinu Gh. P. Burada-Mârşani
Const. N. Ionescu-Damian
Marin V. Popescu-Mârşani
Ion Al. Băcică-Mârşani

II-a Campanie. Alegerile.

Bart. Livezeanu-Craiova
Gr. Roşulescu-Craiova
Rădoi-Mehedinţi
Aniţescu-Mehedinţi
Stăpânoiu-Vâlcea
Brădişteanu P.-Craiova
Roşulescu N.-Craiova
Mihailescu Dumitru-Craiova
Pârvulescu Gh.-Craiova
Bărbulescu Dumitru-Craiova
Mazilescu I.-Mârşani
Preot I. Stoicescu-Mârşani
Dumitru Şt. Niţă-Mârşani Dolj
Dinu Gh. P. Burada-Mârşani Dolj
Gh. T. Stefănache-Mârşani Dolj
Ion Al. Bicică-Mârşani Dolj
Marin St. Popa Stan-Mârşani Dolj
Ion R. Popescu-Mârşani Dolj
St. St. Diaconescu-Mârşani Dolj
Marin C. Popa-Mârşani Dolj
St. I. D. Bănici-Mârşani Dolj
Gh. Gr. Preoteasa-Mârşani Dolj
Fl. Grecu-Locusteni Dolj
Ion Riza-Locusteni Dolj
Ion L. Radu-Locusteni Dolj
Trior-Brabeţi
C-tin M. Ionescu-Damian
Gr. Buţescu-Bechet
Pr. Ch. Antoneanu-Gângiova
Pr. Isaia Constantinescu-Bârza
Pr. Al. Gregorian-Scaeşti
Marin D. Stănculescu-Castranova
Pr. Lungu-Siliştea Cruci Dolj
Staicu Vâlcu-Călăraşi Dolj
M. Roşulescu-Scaeşti
Marin V. Popescu-Mârşani Dolj
Elian Titu Dan-Craiova
Puchiu Constantin-Craiova

III-a Campania. Organizarea.

Gh. Pârvulescu-Craiova
Trior-Brabeţi
Ion I. Voicu-Craiova
Pr. I. Stoicescu-Mârşani
Gr. Roşulescu-Craiova
Dumitru Bărbulescu-Craiova
N. Tănăsescu-Craiova
Fl. Ticulescu-Craiova.
Teodoru-Craiova
F. D. C. Vitejii dela Jiu
Studenţii lucrează la Bucureşti.
Dumitru St. Niţă-Mârşani
St. Vidan Pleşoianu-Verbiţa.
Ion Gh. D. Popa-Brabeţi
Andrei Durău-Daneţi
C. C. Popescu-Puţuri
Fl. Pătru-Drănic
Ion Mazilescu-Mârşani

Autorităţile sunt dezorientate. Cuib după cuib iau fiinţă, sat după sat se cucereşte, numeroase cămăşi verzi se ivesc, apar manifeste şi broşuri chiar în Craiova. Unde e sediul? Cine este conducătorul?

Nu le găsesc. Se mulţumesc să aresteze legionarii şi să confişte material şi scripte. (Cazul camarazilor din cuibul Luptătorii Dreptăţii din Craiova şi Jandarmul Frumişelu din Daneţi) Să aibă răbdare! Nu vom sta mult timp în umbră, căci nu suntem nici ai Moscovei — cum zic ei — nici massonii mistriei şi triunghiului. Ziua de 4 Decembrie va arăta tuturor politicianilor, Garda Doljului. (Le permitem să ne şi fotografieze ca ca să ne ţină minte bine).

In orice caz, să se ştie că nu ne vom odihni până ce nu le vom arăta pentru cele trei loji francmasone din Craiova—3000 de Gardişti şi 300 cămăşi verzi în front. Azi de abia avem 1200 membrii devotaţi şi 100 legionari pregătiţi de luptă. Deci să nu se grăbească. Mai au timp să-şi facă socotelile iar pentru bagaje, ne luăm angajamentul să li le transportăm noi la „ Ocnele Mari, gratuit!

Cu ocazia acestei zile măreţe, îmi permit a mulţumi personal tuturor prietenilor care ne-au înţeles şi ajutat, un salut frăţesc legionarilor care au muncit şi suferit şi lauda mea vremelnică pentru ascultarea ce mi-au dat, până mâine, când vor auzi-o chiar din gura Căpitanului lor.

De astăzi declar a V-a campanie deschisă. Să terminăm ogorul Doljului de lucrat şi să zidim cetatea pe care puterile Iadului n'o vor sfărâma

Tărani, lucrători, meşteşugari, funcţionari, intelectuali, bărbaţi, femei, copii veniţi sub steagul mântuirei voastre! Sufletul acestei naţii vă cheamă. România nouă vă aşteaptă! Capetele noastre le punem chezăşie pentru încrederea voastră. Toţi pentru unul şi unul pentru toţi!

Murim sau învingem.

Trăiască Legiunea,
Trăiască Garda
şi
Căpitanul nostru!.

Iulian Gh. Stănescu

IN AŞTEPTARE

Acum 20 de ani, când am intrat ca om în societate, am socotit de a mea datorie să activez în viaţa politică pe cât îmi permiteau modestele mele cunoştinţe şi puteri! Din istoria ţării am cunoscut un anumit partid politic, care mi se părea că era singurul ce s'ar fi potrivit măcar în parte idealului meu patriotic, de care eşeam însufleţit după băncile şcoalei, în consecinţă m'am ataşat acelui partid, până acum câtva timp. Primii ani am luptat cu tot sufletul, elanul şi puterea de care eream capabil, dvenind un fanatic chiar. N'a trecut mult timp şi decepţiunile idealismului meu începură să se ivească. Mirat, nu descurajat, imediat am făcut cuvenitele comunicări şi observaţii şefului respectiv, care îmi răspunde: „Ţi-se pare!„ M'am resemnat şi mi-am zis: „Aşa o fi!" ca tânăr şi fără experienţă, mă înşel poate, să mai aştept, să mai observ, poate lucrurile n'or fi cum le văd eu, poate se vor mai schimba; apoi mă gândeam la vorba unui erarh care zicea că să mănânci un sac de sare cu cineva şi apoi să zici că l-ai cunoscut. Oricine ştie că un sac de sare se mănâncă în câţiva ani. Am aşteptat de s'au mâncat poate mai mulţi saci de sare şi lucrurile mergeau tot spre rău. Mă mirau şi nu puteam să-mi explic cum un partid puternic, vechi, înfinţat din nevoile neamului, de oameni cu iubire de patrie, să nu-l mai pot înţelege azi.

In urmă, târziu, mi-am deslegat această enigmă prin următoarea comparaţie. In timpul războiului, eream în munţii Vrancei şi aveam să dăm o luptă în unire cu un detaşament din armata rusă compus numai din Cazaci. Observ că luptau grozav de prost; atunci spun comandantnlui lor, ce'mi închipuiam eu de faimoasa armată a Cazacilor şi ce vedeam atunci, la care îmi răspunde: „D-ta uiţi că suntem de 3 ani în războiu? Cazacii veritabili s'au dus aceştia sunt mai mult un surogat!" Mi-am zis atunci, tot vorba bătrânească „Omul sfinţeşte locul". Cu inima strânsă de durere m'am resemnat, gândindu-mă la timpurile turburi dinainte de venirea Mânt. când diferitele sisteme filosofice, care mai de care mai contradictorii, încurcaseră omenirea, în cât toţi le tânguiau şi îşi ziceau cu îngrijorare: „Nici-o speranţă, totul, disperare!" Dar când lumea se credea ajunsă în fundul prăpastiei unde era să se înmormânteze de veci, Fiul lui D-zeu născut în sărăcia ieslei din Betleemul Iudeei, crescut în casa modestă a bătrânului teslar Iosif, pe care nimeni nu-l băga în seamă, căci mântuirea o aşteptau de la împăraţi, filosofi şi cei bogaţi, aşa cum zadarnic aşteptăm noi azi, apare pe arena omenirii strigând: „Veniţi la mine cei obosiţi şi împovăraţi şi eu vă voi odihni". Tot astfel apare acum ca un mântuitor al neamului românesc Corneliu Zelea Codreanu care, deşi tânăr de ani, dar mare la suflet şi minte cheamă la lupta de mântuire tot ce e creştin şi bun Român în această ţară? Puteam eu să rămân surd la un glas atât de scump care răscoleşte până în adâncul sufletului? Hotărât, nu! Mi-am zis: Am aşteptat destul, a sosit cel aşteptat. Şi ca dreptul Simeon din Biblie m'am rugat lui D-zeu. Acum liberează pe robul tău stăpâne căci văzură ochii mei mântuirea..."

„Sf. Ioan Botezătorul când era adus în mijlocul credincioşilor nu le spuuea decât: Fiilor, iubiţi-vă unul pe altul". La rândul meu şi eu nu vă zic decât: „Fraţi creştini, iubiţi Români, urmaţi glasul lui Corneliu Zelea Codreanu. înscrieţi-vă cu mic cu mare în organizaţia Garda de Fier, căci mântuirea e mult mai aproape de cum o credeţi," Cel ce are urechi de auzit, să audă.!

Preot I. Stoicescu.
Mârşani-Dolj
Maior-Confesor. Cavaler al Ordinului Coroana României cu spade cu panglica Virtutea Militară.

Bătrâni şi tineri din Oltenia!

Cu cât trăim timpuri mai grele, cu atât mai bine ştim să ne dăm seama de misiunea ce o avem fiecare în ţara noastră.

De ce trăim timpuri grele?... Oare s'a 'nmulţit lumea prea mult, încât pământul nu mai poate să-i întreţină? Această întrebare munceşte mai mult gândul bătrânilor săteni, care au apucat şi timpurile înainte de răsboiul pentru unitatea naţională. Răspunsul nu e ăsta, ci e cu totul altul. Pământul poate întreţine mult mai multe suflete de cât întreţine astăzi... Dar nu toate aceste suflete muncesc pentru a întreţine şi ei la rândul lor pământul. Unii muncesc şi alţii mănâncă. Intrebare: Care sunt acei paraziţi?

Bătrânule Sătean,

Ii simţi greul de atâta timp, pentru că-l duci în spate, dar nu-l vezi pentru că soarta a fost vitregă cu tine de te-a lăsat în întuneric să nu poţi vedea pe luminatul cere-ţi suge vlaga.

E drept că s'au ridicat spre lumină câţiva tineri, care pot să vă spună adevărul, dar cea mai mare parte nu credeţi în spusele lor. Nu credeţi pentru că sunteţi orbiţi de politicianism. Tu, care ai luptat pentru ideia sfântă a neamului, te laşi orbit de amăgirile unora şi altora, care se dau drept români pentru ca să-ţi fure votul... şi pe urmă să te lase sucombat de talpa străinului, care a venit din toate părţile lumii şi s'a aşezat pe spatele tău.

Cine i-a mânat pe aceşti străini să se aşeze la noi?... Cine i-a primit?... Au venit ei singuri, fiind atraşi de bogăţie, ospitalitatea neamului românesc. Şi i-au primit acei care nu şi-au dat seama de pericolul jidovesc, şi azi vă orbesc cu umanitatea lor de ospitalieri...

Dacă eşti român, strigă în gura mare ca s'audă toate naţiunile globului pământesc: „România-i a Românilor" — Jidanii la Palestina — pentru că acolo este locul lor indicat de Dumnezeu, ca pământ ce trebue muncit pentru a trai. Or lor le este greu a munci. Şi dacă nu le place munca, ce suntem noi datori, să adăpostim aceşti trântori? Cine i-a primit şi-a dat seama oare că vor ajunge stăpân în ţara noastră şi au să sugrume muncitorul român?

Credem cu toţi că nu se aştepta nimeni c'au să ajungă stăpâni la noi acasă. Dacă ar fi ştiut, să primească atunci blestemul întregului neam... Şi până la blestem — frate române — aprinde-te de ciudă şi loveşte cu mânie pe mosafirul ce-ţi apasă pe grumazi ca să te supue... Nu eşti tu stăpân în ţara ta?... Nu ai numai tu singur dreptul de viaţa în ţara ta? Până când mai dai voe liftei păgâne să se înfigă în carnea ta?! Tremurăm cu toţii de mânie — crezând că nu ne mai putem scăpa de viesparul jidovesc. Deci — fraţi-concetăţeni — lăsaţi tremuratul acestei mânii, daţi-vă mâna în semn de unire şi alergaţi sub drapelul român Corneliu Zelea Codreanu care începe lupta pentru scuturarea jugului jidovescl.. Singura scăpare şi chiar singura nădejde a neamului, nu este de cât acest mare român.

Deci strânge în jurul tău, bătrâne, pe fii tăi şi pune-i să-ţi jure că de vei muri tu până să vezi această ruşine spălată, ei să ducă lupta mai departe şi să nu se lase până ce v'or învinge.

Ion Dobre.

O chestiune pur locală

Netăgăduit este rolul naţional-educativ şi social al teatrului. Permis este, deci, oricărui român să se intereseze de viaţa acestei instituţii naţionale. Insă, ca în orice chestiune de interes cultural şi naţional, politica n'are ce căuta aci.

Politica hrăpăreaţă se furişase şi aci după căpătuială. Şi a început seria directorilor de partide. Şi teatrul supărat de ofensă a preferat focul! S'a petrecut însă după aceea revirimentul: Un om de carieră — scriitor şi actor — a fost trimes în fruntea teatrului Oltean să-l reinvie, ca Phönix, din cenuşă.

Disgraţiaţi, coalizaţi de ciocanul şi mistria massonică, cu concursul câtorva actori răsvrătiţi, au pornit o vijelioasă campanie de răsturnare şi un adevărat concurs de intrigă şi maşinaţiuni. Şi noi am fost îmbiaţi să intrăm în această imorală combinaţie masonică.

Parte din studenţii noştrii, — de bună credinţă —, am fost induşi în eroare. Indiferent care ar fi adevărul, noi privim dela locul nostru decursul luptei. Nu înţelegem să lovim un om căruia nu-i vedem vina.

Scurt: Nu ne pretăm la joc! ISTANG

TIP. „APĂRAREA NAŢIONALĂ", Craiova